

Schoonheid van Vriezenveen wordt bedreigd.

In het novembernnummer van „De Mars” behandelt Herman Wigbels het natuurschoon in N.O. Overijssel. Hij schrijft over de schoonheid van de dorpen langs de Vecht en vestigt dan de aandacht op het typische natuurschoon van Vriezenveen, dat hij door de ruilverkaveling ernstig bedreigd acht.

De schoonheid van Vriezenveen, aldus de heer Wigbels, is een andere dan die van de Vechtdorpen. Vriezenveen heeft een meer kwetsbare schoonheid. De ontwikkeling op industrieel gebied zal een deel van de schoonheid in het Vechtgebied kunnen schaden, maar dan nog blijft er veel ongerepte schoonheid bewaart, al zal ook die steeds minder ongerept worden met het verglijden der jaren. Een zorgvuldige behandeling van hetgeen nu nog in overvloed wordt genoten kan ernstige vernielingen voorkomen. In Vriezenveen is echter een grote ruilverkaveling op gang gebracht en de gevolgen daarvan kunnen ruïnes zijn.

Hier ligt o.m. de Fayersheide, een terrein van 5 a 6 ha met een oorspronkelijke, zeldzame plantengroei. Men treft er de welriekende nachtorchis, het handekenskruid, de moeraswespenorchis, klokjesgentiaan, vetblad, liefst twee soorten zonnedauw, maanvaren, valkruid en parnassia, om een beperkt aantal te noemen. Dit unieke terrein wordt ernstig bedreigd door de veel besproken ontwikkeling, die wel noodzakelijk is, maar toch niet noodzakelijk ook schoonheidsvernietigend behoeft te zijn.

Er wordt een ernstige strijd geleverd om het behoud. Als het om de ontwikkeling gaat, als de bulldozer eenmaal op weg is, als de verbeteringen gepland zijn och, wat bekommert men zich dan om schoonheid en zeldzaamheid?

Hoe zal het nageslacht over ons oordelen als dit alles geofferd is aan de moderne moloeh: rationalisatie en efficiency? Straks worden de nieuwe rechte kavels verdeeld: de typische boswallen worden gekapt, schilderachtige landweggetjes verdwijnen. Alles recht, alles kaal. Wat maalt men om schoonheid als het om produktie gaat?

Waarom hier geen 50 h.a. oud landschap uitgezonderd en behouden? Staat

of valt daarmee onze landbouweconomie?

Het zou mooi zijn indien van die 50 ha een prachtig recreatie- en wandelterrein werd gemaakt, waaraan het nageslacht zou kunnen zien hoe schoon Vriezenveen eens was. Dit is n.l. een in de loop van minstens 6 eeuwen gegroeid typisch kultuurlandschap, doorsneden met sloten en slootjes, met een weelderige begroeiing van bomen en struikgewas. In de akkerwallen broeden o.m. de grauwe klauwier en het blauwborstje om een paar zeldzame soorten te noemen. In het particuliere reservaat de Kooyplas in de Weitemansianden broedde tot voor enige jaren zelfs de roerdomp.

Gelukkig heeft het Staatsbosbeheer aan de noord-oostzijde der gemeente een 30 ha groot veengebied aangekocht als reservaat. Hierin vindt men de lavendelheide, de kraaiheide en de veenbes.

Voor recreatie en sociaal toerisme kunnen in de nabije toekomst vooral de heidevelden, de zandverstuivingen en de wijde schoonheid van Westerhaar en Bruinehaar van groot belang zijn.

Zo ligt hier onder stralende zon en onder grauwe winterluchten een heerlijk mooi land met een wonderbare bekoring.